

АНАЛІЗ ТЕОРЕТИЧНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РОЗРОБОК СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра ФВіС

З моменту проголошення незалежності Української держави відбувається реформування сфери фізичної культури і спорту. До численних організацій з бюджетним фінансуванням додалася значна кількість таких, що стають об'єктом товарно-грошових відносин є економічно самостійними і повністю відповідають за результати своєї господарської діяльності. Це вимагає значних управлінських змін, збільшує обсяг і ускладнює характер робіт, які виконуються керівниками та персоналом. Саме тому кожна фізкультурна організація повинна сформувати таку внутрішню систему управління, яка б забезпечила високу ефективність її роботи, конкурентоздатність і стабільність (Ю.П. Мічуда, 1995; В.И. Григорьев, 1995; Т. Бойделл, 1996; Р.Д. Василишин, 1997; Л.Н. Албастова, 1998 та ін.).

Результати аналізу літературних джерел підтверджують пріоритетність завдань покращення якості управління діяльністю фізкультурних організацій (Н.В. Жмарев, 1989; М.М. Бака 1989; В.І. Франчук, 1997; А.С. Курочкин, 1999).

У сучасних теоретичних управлінських розробках наголошується на потребі удосконалення управління трудовим колективом (персоналом) як гарантії підвищення ефективності функціонування організацій. Проблемам персонального менеджменту у виробничій сфері присвячено значну кількість наукових досліджень вітчизняних та зарубіжних вчених (П.Ф. Драккер, 1993; О.К. Воробйова, 1998; Ю.Д. Егоров, Л.Ф. Никулин, 1998). У сфері фізичної культури названі питання розглянуто у працях О.А. Дейнеки (1984); А.Б. Малинина (1989); Н.В. Жмарева (1989), И.И. Переверзина (1987). Хоча проблема управління персоналом загалом вивчалася, деякі принципи її аспекти ще досі не розв'язані і не втілені у діяльність фізкультурних організацій.

У сучасних фізкультурних організаціях не завжди присутні всі аспекти ефективного управління персоналом: комплектування штату, підготовка і розвиток персоналу, мотивація персоналу, оцінка їхньої діяльності. Інколи зміст складників кожного із аспектів не відповідає вимогам сьогодення (R. Henderson, 1988; Н. Yohansen, G. Page, 1990; Н.П. Беляцкий та ін., 1998; Г.В. Щекин, 1997).